

A hét szentje: SZENT BENEDEK (kb. 470-547)

Az életéről meglehetősen keveset tudunk. Halála után 40-50 évvel azonban (még elő tanúk elbeszélése nyomán) Nagy Szent Gergely pápa a Dialógusok című művének második részében megírta életét. Ez azonban, a szerző szándéka szerint, a Benedek életéhez kapcsolódó kis történetek, csodák sorozata. Gergely pápa igazában azt akarja olvasói tudtára adni, hogy hőse, Benedek – "neve és kegyelem szerint Áldott" (ezt jelenti a Benedictus név is) –, a Lélek mindenféle adományát megkapta. Életrajzi adatként azonban ebből az elbeszélés-sorozatból is világos: a szabin hegyek között fekvő kisvárosból, Nursiából (ma: Norcia) származott, Rómában tanult, de tanulmányai befejezése előtt – megundorodva az ottani erkölestelen élettől – visszavonult, először Enfidébe (ma: Affide), majd tovább az Anio folyócska völgyében Sublacumba (ma: Subiaco). Itt éveken át remetéskedett, majd tanítványokat gyűjtött egy kis monostorba. Később – a hagyomány szerint 529-ben – innen is tovább ment, és végleg a Cassinum hegyen (ma: Monte Cassino) telepedett le, és ott alapította meg tulajdonképpen monostorát. Ennek a közösségnek írta szabálykönyvét, a Regulát.

A keresztény Nyugat számára a benedeki Regulát követő szerzetesek, a bencések teremtették meg a szerzetességet. *Bencések*

Aloha! - HEARTSHAWAII ÉNEKKAR

2002 ben megalakult a „**Hawai'i Education of the ARTS**” (HEARTS) alapítványi iskola, ami magas szinten kínál gyerekeknek egy művészeti tanulási és fejlődési lehetőségeket. (Énekkar, tánc és színház)

Mint Kodály Mesterünk aki azt mondta hogy „a zene mindenkie” Hawaiiiban azt vallják hogy minden gyereknek joga van egy művészeti nevelés és fejlődéshez. Így létre jött a Hawaii Arts amelyből a Hearts (szívek) lett. Az Alapítvány nevel óvodásoktól a főiskoláig.

Hearts hírnév a magas szintű tanítás, előadások, és koncertek amelyen keresztül megformálnak a gyerek és ifjúság személyiséget és karakterét.

A koncertre 31-én (sze) 186-kor kerül sor templomunkban!

ÖNKÉNTESÉG

Mint napjainkban minden nagy rendezvény - így az egyházi, sok embert megmozgató események is -, szinte elképzelhetetlenek rendezők, önkéntesek nélkül. Így lesz ez 2020-ban is, amikor a katolikus világ egy kiemelkedő eseményét látja vendégül Budapest. Terveink szerint több, mint ezer, 16 évesnél idősebb önkéntesre lesz szükség a feladataink megvalósítására!

Sokan már megtapasztalták, hogy keresztényként kifejezetten jó dolog, fontos szolgálat az önkéntesség, hiszen egy közös nagy élményben részesülnek a segítők, miközben a vallási találkozó, rendezvények résztvevői értékelik a személyes megbecsülést. Nem véletlen az sem, hogy a pápák is kiemelten fontosnak és értékesnek tartják egy-egy világesemény (pl. ifjúsági világtalálkozók) részeként külön is találkozni az önkéntesekkel és komoly tanítást, bátorítást is adnak számukra.

E gondolatok jegyében indítjuk útjára az 52. Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszus önkéntes programját, amelynek első lépése az előjelentkezés. www.iec2020.hu/hu/onkenteseg

ROMAPASZTORÁCIÓ A FŐEGYHÁZMEGYÉBEN

1. Az egyházmegye milyen romapasztorációs tevékenységet folytat? (hitotktatás cigány gyerekeknek is, szentségkiszolgáltatás, táborok, családlátogatás stb, stb) Egyházmegye földrajzi adottságából fakadóan kiemelten főként vidéki plébániákon

folytat hangsúlyosan romapasztorációt. Plébániáink tevékenységébe inkább integrálva jelennek meg a roma személyekkel való foglalkozások. Nem válnak szét a plébániai nagy rendezvényeken a népcsoporthoz tartozóak. Azt viszont láthatjuk, hogy van igény arra, hogy megszólított roma emberek saját identitási körükben élőkkel találkozzanak, liturgikus és egyéb közösségi helyzetekben. Az ő pasztorációjuk nem itt kezdődik, hanem a közösségbe való meghívásuk, integrálásuk előtt. Így elmondhatjuk, hogy minden plébániai pasztorációs szinten van tevékenység.

2. Milyen civil szervezetek, lelkeségi mozgalmak működnek az egyházmegyében, akik romapasztorációval (is) foglalkoznak? Teljes tényszerű adatok nem állnak rendelkezésre. Viszont ismereteink szerint több szerzetesi és civil szervezet is foglalkozik romapasztorációval. A foglalkozások ezen formája azért is megismerni, mert nem csak roma testvéreknek szólnak pasztorációs tevékenységek. Így talán minden katolikus pasztorációval foglalkozó szervezet és civil közösségnél jelennek meg roma személyek, akik foglalkozásokba, tevékenységbe bekapcsolódnak. Legjelentősebb szervező és megtartásra törekvő jelenlétet a Cursillo mozgalom részéről érzékelünk.

3. Romapasztorációban dolgozó munkatársak létszáma? Ismereteink szerint egyházmegyénkben, kiemelten csak ezzel a tevékenységgel nem foglalkozik senki munkavállalói viszonyban. Viszont nagyon sok személy foglalkozik plébániai, iskolai és egyéb formákban roma származású emberekkel, családokkal, gyermekekkel. Ez a létszám csak saccolható lenne.

4. Elért lélekszám? Több száz fő, de mivel az adatvédelmi törvényi szabályozás nem teszi lehetővé ezen adat gyűjtését és rögzítését pontos adat nem áll rendelkezésre.

5. Romapasztorációra fordított becsült összeg? (beleértve a munkatársak fizetését, benzinköltséget, anyagi ráfordítást, segélyeket stb) Havi szinten nem lehet pontosan meghatározni, mivel leginkább éves összköltség látható, ami hozzávetőleg 5-8 millió forint nagyságrendű. Pasztorációs tevékenység nem igazán megfogalmazható ebben az esetben, mivel majd minden plébánia foglalkozik valamilyen szinten cigány emberekkel. (Ebbe az összegbe nincs benne a teljes egyházmegye ráfordítása, mert a plébániák ebbéli kiadásainál szintén nem jelölhetik, gyűjthetik az egyének ilyen jellegű adatait. Így például egy Karitasz csoport segélyezésénél nem tudják kimutatni a roma és nem roma emberekre fordított összeget. Roma pasztorációs intézményt nem tartunk fenn. Roma missziós személyi plébániája van az egyházmegyének, aminek költsége szerepel a megadott adatunkban.

6. A romapasztorációra fordított összeg forrása? a) részben egyházmegyei, b) adományok (egyéni, szervezeti), c) pályázat: ha igen, milyen típusú pályázat (önkormányzati és minisztériumi), d) egyéb:

7. Tervezett vagy szükséges, de meg nem valósult tevékenységek, kezdeményezések, projektek, rendezvények? Identitás és személyiség fejlesztő programok, integrációs kapcsolatokhoz tartozó képzések, hagyományörzéshez kapcsolódó tevékenységek (tánc, és egyéb hagyományok fenntartása), roma közösségekkel foglalkozók képzése, személy kapcsolattartás és imacsoportok rendszeres működtetése és kísérése. Személyes lelki kísérések.

8. Milyen okok miatt nem valósultak ezek meg (munkaerőhiány, eszköz-, forráshiány egyéb)? Főként munkaerő hiány, illetve szabad kapacitással rendelkező hitben elkötelezett emberek hiánya.

Michels Antal plébános, roma referens

Ps: Augusztus 29-én (cs) 176-kor a bíboros misét mutat be az esztergomi roma központban, s megáldja a felújított épületet!

HÍVOM A CSALÁDOKAT - 2019. július

**Hívom a családokat, házaspárokat, jegyeseket és szerelme-
seket, a családokat szerető szerzetes- és paptestvéreket, és
mindenkit, aki a család és az élet mellett áll!**

A tudományos egyesület ünnepi ülést tartott fennállásának 30. évfordulóján. Az ünnepségre érkező főmérnöknek feltűnt, hogy volt évfolyamtársnője, aki most az egyetemen tanszéki adjunktus, a tanszék egyik tudományos kutatójának karján lépett be, pedig jelen volt az a közös évfolyamtársuk is, akivel a kolléganőjük már az egyetemi évek alatt váltakozó intenzitású kapcsolatban volt, később pedig – mindnyájuk nagy öröme, hiszen jó barátok voltak –, összeházasodtak, majd gyerekeik is születtek. A főmérnök a terem hátsó részén foglalt helyet, jól látta, az első sorban ülő adjunktusnőt és a tudományos kutatót. Megállapította, hogy valószínűleg nem csak munkatársak. Közös évfolyamtársuk, az adjunktusnő (volt?) férje, aki szintén eljött az ünnepségre, ügyet sem vetett rájuk. Majd az ünnepség után, az állófogadáson – gondolta a főmérnök –, megpróbálok beszélgetni velük, talán sikerül megértenem, hogy ki kivel milyen kapcsolatban van.

Az ember társas lény, a világon mindenütt valamilyen kapcsolatrendszerben él. Kapcsolatban áll önmagával, Istennel és a többi emberrel. Az ember önmagával való kapcsolatát a saját-magára vonatkozó igazság föltétel nélküli megismerésének vágya határozza meg, szeretné megérteni, megismerni önmagát, helyét a világban, és létének értelmét és célját. Az első fölismerés, melyre az önismeretnek épülnie kell, maga a teremtettség, a lét esetlegessége, végessége, és az a tény, hogy az ember egyszerre testi és szellemi lény és Istentől kap ajándékba mindent: testét és lelkét, képességeit és lehetőségeit, tehetségét, testi-lelki adottságait, legfőképpen a túlradó kegyelmeket. Az embert Isten azzal, hogy a saját képmására teremtette, személyi méltó-

sággal ruházta föl. Az emberi személyt Isten értelmesnek teremtette, ami azt jelenti, hogy ura tetteinek és felelős értük. „Isten ugyanis az embert a saját döntésére akarta bízni, hogy a maga elhatározásából keresse Teremtőjét, és hozzá ragaszkodva, szabadon jusson el a teljes és boldog tökéletességre.” (GS 17.)

Hogyan ébredtél annak tudatára, hogy tetteidért felelős vagy? Hogyan tudod gyerekeiddel megérteni: az, hogy tetteikről maguk dönthetnek, egyúttal azt is jelenti, hogy tetteikért vállalniuk kell a felelősséget?

Az önismeret és istenismeret kölcsönösen föltételezik egymást, a kettő nincs egymás nélkül. Az Istennel való kapcsolat döntő tényezője a helyes istenkép kialakítása és állandó tökéletesítése. A valóság ateista megközelítése az embert egyik alapvető öszszetevőjétől, a lelkitől fosztja meg. Az az ember, aki magát Istentől és az Ő törvényeitől függetlennek tartja, önmaga és önzése rabjává lesz és megfosztja magát a boldogító emberi kapcsolatok kialakításától. A többi emberrel való kapcsolat kulcskérdése ugyanis az, hogy tudunk-e minden emberhez úgy közeledni, hogy mindenben a javát akarjuk szolgálni, még akkor is, ha ő nem ilyen szándékkal közeledik hozzánk. Más szóval az, hogy követi-e a krisztusi parancsot: „Új parancsot adok nektek, hogy szeressétek egymást; ahogy én szerettelek titeket, úgy szeressétek ti is egymást.” (Jn 13,34)

Korunk egyre szekularizálódó világában hogyan tudjátok a kisgyermekkorai istenképet a gyermekek fejlődésével lépést tartva felnőtt istenképpé alakítani? Óvodás és iskolatársakkal való kapcsolatukban hogyan lehet megérteni velük a szeretet parancsát?

- folytatása következik -

Bíró László tábori püspök, az MKPK Családbizottságának elnöke, a Magyar Katolikus Családegylet elnöke